

tale om to ændringer i forhold til den bestemmelse, der fremgår af lovforslaget:

For det første træder en kendelse »på person« ikke i stedet for en kendelse efter de gældende regler, men har karakter af en tilføjelse til en sådan kendelse. Der henvises til punkt 2 nedenfor.

For det andet skal underretning til retten om de telefonnumre, som der på grundlag af en kendelse »på person« er iværksat indgreb over for, i særlige tilfælde ske senest 24 timer efter indgrebs iværksættelse og ikke – som efter lovforslaget – først ved udløbet af den periode, hvori indgrebet kan foretages. Der henvises til punkt 3 nedenfor.

2. Ændringsforslaget indebærer som nævnt for det første, at der også i retskendelser i sager, som er omfattet af bestemmelsen – dvs. sager om efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 eller 13 – skal anføres de konkrete telefonnumre, som Politiets Efterretningstjeneste på tidspunktet for kendelsen finder at der er behov for at foretage indgreb over for (og som retten finder at der er hjemmel til at foretage indgreb over for).

Herved sikres det, at retten – på samme måde som i dag – tager stilling til spørgsmålet om indgreb i meddelelseshemmeligheden i forhold til de konkrete telefonnumre, som efterretningstjenesten på dette tidspunkt er bekendt med.

På dette punkt indebærer ændringsforslaget således en videreførelse af gældende ret.

Der kan ud over disse telefonnumre anføres den person, som indgrebet angår (den mistænkte). Herved imødekommes de hensyn, som bestemmelsen i det fremsatte lovforslag bygger på, jf. herom nærmere punkt 4.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Kendelsen vil således indebære, at der ud over de telefonnumre, som fremgår af kendelsen, kan foretages indgreb over for telefonnumre, i forhold til hvilke der efter efterretningstjenestens vurdering efterfølgende foreligger bestemte grunde til at antage at der gives meddelelser til eller fra den mistænkte. Det er uden betydning, om den pågældende telefon tilhører den mistænkte eller andre.

Betingelserne for, hvornår der kan foretages indgreb i meddelelseshemmeligheden, videreføres – i overensstemmelse med det fremsatte lovforslag – uændret. Også efter ændringsforslaget

gælder således, at der ikke vil kunne iværksættes indgreb i meddelelseshemmeligheden i videre omfang end i dag. Det gælder både i forhold til den mistænkte og i forhold til andre.

Iværksætter efterretningstjenesten på grundlag af den afsagte kendelse indgreb i forhold til andre telefonnumre end dem, der er anført i kendelsen, skal der gives underretning til retten (og derefter til den beskikkede advokat) på samme måde som efter lovforslaget. Bestemmelserne i § 783, stk. 2, 2.-5. pkt., i det fremsatte lovforslag videreføres således uændret (bortset fra den nye regel om underretning inden 24 timer, jf. nærmere punkt 3 nedenfor).

Den foreslåede bestemmelse gælder både i tilfælde, hvor efterretningstjenesten første gang anmoder om retskendelse i en sag, og i tilfælde, hvor tjenesten anmoder om forlængelse af en allerede meddelt kendelse.

Første gang der anmodes om retskendelse – dvs. på det tidspunkt, hvor efterretningstjenesten har et efterretningsmæssigt behov for at iværksætte aflytning – må tjenesten således fremlægge de konkrete telefonnumre for retten, som man finder grundlag for at foretage indgreb over for.

I den periode, hvori indgrebet kan foretages – dvs. den periode, som rettens kendelse gælder for – vil politiet kunne iværksætte indgreb over for andre telefonnumre end dem, der er anført i kendelsen, forudsat at retsplejelovens almindelige betingelser kan anses for opfyldt, jf. ovenfor. Det bemærkes i den forbindelse, at rettens kendelse højst kan gælde i 4 uger, jf. den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 783, stk. 2 (der efter forslaget bliver stk. 3).

Når den nævnte periode er udløbet – og der derfor skal anmodes om ny retskendelse – må efterretningstjenesten tage stilling til, om der er behov for også fremover at foretage indgreb over for de telefonnumre, som der allerede er iværksat indgreb over for på grundlag af den hidtidige kendelse »på person«. I givet fald må efterretningstjenesten på linje med det, der er anført ovenfor vedrørende »førstegangskendelser«, forelægge disse konkrete telefonnumre for retten med henblik på kendelse. Tilsvarende vil gælde, når der efterfølgende skal indhentes nye kendelser i den pågældende sag.

I de beskrevne tilfælde må retten tage stilling til, om der fremover – dvs. i den periode, som